

Sygn. akt III CNP 66/06

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa B. C. i G. C.

przeciwko K. M. i J. M.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 lutego 2007 r.,

na skutek skargi pozwanego J. M.

o stwierdzenie niezgodności z prawem,

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 23 marca 2006 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 23 marca 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego J. M. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 2 listopada 2005 r. w sprawie o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli.

Wyrok Sądu Apelacyjnego pozwany J. M. zaskarżył w całości skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie prawa materialnego w postaci art. 231 k.c. poprzez błędną jego interpretację.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem stronie wyrządzona została szkoda. Z tego względu wśród tzw. konstrukcyjnych wymagań skargi przewidziano obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), co oznacza złożenie przez skarżącego w skardze oświadczenia, że szkoda wystąpiła - ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru - oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia. W tym celu skarżący może powoływać i przedstawiać zarówno dowody, jak i inne środki. niespełniające wymagań wynikających z przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 k.p.c.) (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006/1/16 oraz z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05. niepubl.).

Skarżący nie wskazał, że związana z zaskarżonym orzeczeniem szkoda powstała. Nie uprawdopodobnił ani rozmiaru poniesionych szkód, ani też nie wykazał ich związku z wydaniem kwestionowanego orzeczenia. Nie jest bowiem spełnieniem wymagania z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. stwierdzenie skarżącego, że szkoda wynika z utraty korzyści płynących z istnienia stosunku najmu części spornego budynku, nałożenia obowiązku przeniesienia udziału w wysokości 3/10 nieruchomości oraz utraty korzyści wynikającej ze wzrostu wartości nieruchomości. W istocie powyższe stwierdzenia skarżącego są wyrazem jego niezadowolenia z rozstrzygnięcia Sądu.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c. w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).